

Grundlag; jeg kunde tænke mig en Ændring i den Retning og vil henstille, at man stiller sig velvilligt heroverfor.

Det er min Opfattelse, at Kreaturtilførselen i den kommende Tid vil blive ringere og ringere, og denne Nedgang vil sikkert vedvare; hvis der ikke sættes en Højestepris, vil Prisen her hjemme blive endda betydelig højere end Eksportprisen, og det vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til. Det, man efter min Mening maa kræve som Grundsynspunktet for hele den økonomiske Ordning og for Resten hele den økonomiske Politik, er, at Producenterne faar en rimelig og naturlig Advance, og at Forbrugernes Pris holdes nede paa et Niveau, som svarer til Betalingsevnen; thi jeg kan ikke se, at man fra et Producentenssynspunkt paa nogen Maade kan kræve, at Prisen herhjemme skal være højere. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Sæby heller ikke tilstræber dette. Der er her en saglig Uenighed mellem os, thi jeg tror, at det uvægerligt vil blive Følgen af hans Standpunkt, og derfor maa jeg, som sagt, erklære mig sagligt uenig med min Partifælle paa dette Omraade.

Jeg kan for mit Vedkommende medvirke til Lovforslagets Fremme og velvillige Behandling maaske med nogle Ændringer, som vi vel kan forhandle os til Rette om.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem, der sidst talte (Martin Hansen), sagde, at der havde været Enighed om, at Kødloven var uheldig, men hans Parti havde ikke noget Ansvar derfor. Ja, at Kødloven og den dermed i Forbindelse staaende Kødordning ikke har virket fuldt efter sin Hensigt, derom er alle enige, og da Loven gik ud fra Rigsdagen, har der neppe kunnet være Tvivl hos nogle af Rigsdagens Medlemmer om, at ingen var fuldt tilfreds med den Ordning, der vedtoges. Jeg bestræbte mig af yderste Evne, da Sagen efter Behandlingen her i Salen var gaaet op i Landstinget, for at tilvejebringe en Ordning, hvorom de forskellige Standpunkter kunde samles. Dette strandede imidlertid hovedsagelig paa den saglige Uenighed, der altsaa, efter hvad det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) nu har sagt, findes indenfor Venstre, idet det Standpunkt, han tog allerede den Gang, og som han saa stærkt har taget nu, — at en Begrænsning af Prisen paa Kødet var nødvendig i Forbindelse med en Forbrugermaksimalpris —, ikke kunde

gennemføres. Venstre indtog jo det ejendommelige Standpunkt, som var i Modstrid med deres ellers saa stærkt hævdede Opfattelse, at naar man sætter en Maksimalpris paa det oprindelige Produkt, maa dette nødvendigvis ledsages af Maksimalpris ogsaa paa det til Forbrug færdige Produkt, idet ellers Maksimalprisen forsvinder under Vejs og kun bliver til Fordel for Mellemhandlerne. Ingen kan have glemt, at Venstre ofte har paastaaet, at Fejlen ved Maksimalprisen paa Korn var den, at den ikke ledsagedes af en Maksimalpris paa Gryn og Mel. At denne Paastand ikke var rigtig, er en anden Side af Sagen, men det paastod Venstre altsaa den Gang. Det Standpunkt, Venstre hævdede, er jo fuldkommen rigtigt: en Maksimalpris paa det oprindelige Produkt maa ledsages af en Maksimalpris paa det færdige Produkt, og derfor var det højst ejendommeligt, at i denne Sag indtog man det modsatte Standpunkt og sagde: Der kan vel tænkes — det var jo Venstres Standpunkt den Gang — en Højestepris for Begyndelsesproduktet, her det levende Kvæg, men under ingen Omstændigheder vil vi være med til at fastsætte Maksimalpris paa det færdige Produkt, her altsaa Kødet i Butikkerne. Dette besynderlige Standpunkt var det, som lagde sig i Vejen for, at der kunde opnaas Enighed, hvorfors man maatte vedtage den Lov, som blev gennemført, saaledes som det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsøe) har skildret, skønt den havde sine store Svagheder. Naar man nu siger, og det sagde ogsaa det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen), at denne Ordning vel har været heldig for Producenten — og det kan ingen være i Tvivl om efter de Tal, som er fremlagte af det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) —, men at den havde været uheldig for Forbrugerne, tror jeg ikke, at dette er helt rigtigt, thi Ordningen har utvivlsomt været Forbrugerne til meget stor Fordel. Det fremgaar ogsaa af de Tal, som det ærede Medlem fra Lejre frembævede, idet en Mængde Kød er kommet frem paa Markedet, og Flæskemærkernes Omdannelse til Kødramatmærker har sat Forbrugerne i Stand til at købe Kødet. Man ved, at det var det, som fremkaldte nu og da Vanskeligheder ved Kødtilførselen, at Folk med deres Rabatmærker strømmede til Butikkerne og vilde have deres Steg eller Kød til Gryden, og man fik det, om end maaske undertiden med nogen Vanskelighed; men man fik det, det viser Tallene. Altsaa Forbrugerne har